

Jeg skal indrømme, at det første Ændringsforslag under Nr. 1, som er stillet af tre Medlemmer og subsidiaært tiltraadt af et fjerde, ikke er af nogen principiel Natur. Man kan jo altid diskutere, hvorvidt man skal tage 1 eller 1½ pCt. i Skat af den Værdistigning, som fremkommer. Naar jeg meget maa anbefale at blive staaende ved Regeringens Forslag, der jo holder sig til det Forslag, som er stillet af Flertallet indenfor Kommissionen, er det ud fra den Betragtning, at man, da man fra forskellige Sider har ønsket dels mere og dels mindre i Skat, har fulgt den gyldne Regel at foreslaa det, som til sidst vilde være i Stand til at samle de forskellige Ønsker om sig med Hensyn til Procentens Størrelse. Jeg tror, det vilde være overordentlig uklogt, om man nu vilde forlade dette, som indenfor Kommissionen har været i Stand til at samle et ret stort Flertal om sig.

De to andre Ændringsforslag, som jo hvert for sig omfatter et helt Lovforslag, skal jeg ikke komme dybt ind paa; jeg ved, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) ikke holder af, at vi tale om det teoretiske og det praktiske med Hensyn til Forslagene, og det skal jeg derfor ikke gøre. Men jeg maa maaske have Lov at sige, at naar jeg er overordentlig betænkelig ved, for ikke at sige, at jeg er en principiel Modstander af den Form for Værdibeskatning, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) har valgt under Betegnelsen „Afkastningsværdiskat“, er det, fordi den, som den ærede Ordfører sagde, i Virkeligheden bliver en Ekstraindkomstskat, men en Indkomstskat, som den paagældende skal svare ikke af en virkelig opnaaet Indkomst, men af en Indkomst, som er fastslaaet, som det ærede Medlem sagde, paa Grundlag af en virkelig tidligere opnaaet Indkomst, men som han maaske slet ikke opnaar i de 5 Aar, han skal svare den. Den paagældende vil ved den aarlige Ansættelse til Indkomstskat til Stat og Kommune kunne opgøre sin Indkomst og maaske finde, at den er betydeligt under, hvad den var Aaret eller flere Aar i Forvejen. Men for denne Ekstraskats Vedkommende, denne „Afkastningsværdiskat“, bliver Forholdet ved selve Loven dette, at han bogstavelig bliver tvungen til at svare Skat af en Værdi, som bliver ansat paa Grundlag af en tidligere Afkastningsværdi, en tidligere Udfindelse. Men det vil følges som noget overordentlig uretfærdigt, og det gør, at

jeg er meget betænkelig ved det. Der er vel i det hele ingen Mulighed for at paalægge nye Skatter saaledes, at Folk ere tilfredse med det, og den Tilfredshed, som kan opnaas, er derfor altid relativ, men jeg nærer for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at hvis man gaar den Vej, som Flertallet i Kommissionen er gaaet, og som jeg har sluttet mig til, vil man opnaa relativt større Tilfredshed, end naar man paalægger Folk i 5 Aar til svare Skat af en Indkomst, som de maaske slet ikke faa, fordi Konjunkturerne o. s. v. kunne medføre en saadan Forandring, at det, som har været Grundlag for Ansættelsen af denne Afkastningsværdi, slet ikke længere er til Stede.

Jeg skal indrømme, at Ændringsforslaget under Nr. 3, som er stillet af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), i Forbindelse med hans Meningsfælle i Udvalget, det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen), for mig er mere tiltalende, for saa vidt som det er overordentlig logisk og konsekvent bygget op, bygget op paa den Grundsætning, at de Værdier, som ere fremkomne ved Jernbaners Anlæg, og som den paagældende Ejer eller Bruger ikke har nogen som helst Andel i er kommen til Stede, har han heller ikke Krav paa at beholde, men Samfundet kan med fuld Ret og rolig Samvittighed tilegne sig dem. Men nogle af de samme Betæneligheder, som jeg har gjort gældende overfor det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), gælde ogsaa det af det ærede Medlem fra Middelfart stillede Forslag. Det er jo Meningen, og det er ud fra denne Grundbetragtning fuldstændig rigtigt, at man skal ansætte Værdierne langs Jernbaneanlægget ikke efter den Benyttelse og Brug, der i Øjeblikket gøres af dem, men Vurderingskommissionen har ikke alene en Ret, men i Henhold til Lovens Bestemmelser, som det er foreslaaet af det ærede Medlem, en Pligt til at ansætte Værdierne efter den Brug, som Kommissionen mener, der maa kunne gøres af de paagældende Ejendomme. Jeg siger, det er fuldstændig korrekt ud fra hele Grundbetragtningen i Forslaget, men det vil vække overordentlig stor Misfornøjelse, at man siger: Du kunde saa inderlig godt afhænde din Ejendom til Havebrug, eller hvad det nu maatte være, men saa længe du ikke gør det, har du alligevel at skatte af den forøgede Værdi, du vilde kunne faa ved enten at afhænde den eller selv benytte den til det Brug